

blev der vedtaget en Resolution, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Idet Købstadforeningens Bestyrelse opfordres til at søge udvirket, at Lønningerne til Folkeskolens Lærere og Lærerinder fremtidig afholdes af Staten, udtaler Repræsentantmødet, at i Øjeblikket bør Statskassen afholde alle Tillæg udover det lovbefalede“. Det sidste tog Sigte paa den øjeblikkelige Situation, det første, at Staten burde afholde hele Lønnen, paa Fremtiden, og Borgmester Nancke udtalte, at dette Krav forekom ham ganske retfærdigt. Jeg nævner dette, fordi det ærede 7de Medlem for Ringkøbing Amt (Vesterager) mente, at det vilde være forfærdeligt, om Staten overtog det hele, og til det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Koføed) vil jeg sige, at ogsaa de radikale var med til at anbefale denne Ordning, idet en Radikal, Overretssagfører Jens Rasmussen, den Gang sad i Bestyrelsen for Købstadforeningen. Alle Partier, Socialdemokratiet, Konservative, Venstre og Radikale, tiltraadte dette Forslag, har været enige derom, saa det var fuldstændig berettiget, da det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Valdemar Olsen) henviste til, at man i Købstadforeningen ønskede, at Staten tog dette Spørgsmaal op, og man frygtede aldeles ikke for, at Selvstændigheden skulde gaa tabt derved.

Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (Stengaard-Kirkegaard) talte om, at Lærerne var kommunale Tjenestemænd. Hvis det er rigtigt, spørger jeg, med hvilken Ret da Staten kan paalægge Kommunerne at afholde denne Udgift, og jeg spørger endvidere, hvorfor Kommunerne saa ikke selv maa antage deres Tjenestemænd. For Øjeblikket har Kommunerne nemlig ikke Ret til det, det er der andre, der besørger, men Kommunerne maa betale. Det ærede Medlem fra Skanderborg (Stengaard-Kirkegaard) — maa jeg sige det i denne Forbindelse — talte ogsaa om, at Kommunerne Skattegrundlag var bedre end Statens. Forholdet er det, som jeg nævnte forleden, at Staten har mange Skattekilder at øse af, den kan faa fat i de Folk med de store Indtægter, hvad Kommunerne ikke kan, fordi disse Folk har en forbavsende Evne til at søge hen til Kommuner, hvor Skatteprocenten er lav, og de mange Kommuner, der ikke er begunstigede som Skattely, faar derved en meget stor Udgift.

Jeg vil gerne henvende et Par Bemærkninger til den højtærede Undervisnings-

minister. Den højtærede Minister var meget utilfreds med Kommissionens Stilling med Hensyn til Fordelingen af Udgifterne til Lønningerne, og i saa Henseende er den højtærede Undervisningsminister og jeg fuldstændig enige. Vi er nemlig begge to højst utilfredse, men ganske vist paa forskellig Maade, idet den højtærede Minister mente, at Kommissionen var gaaet for vidt med at vælte forøgede Udgifter over paa Staten, og jeg for min Part mener, at Kommissionen ikke er gaaet langt nok, men burde have lagt mere over til Staten. Den højtærede Minister mente, at Statens Udgifter til Lærerlønninger nu vilde udgøre de 60 pCt. og Kommunernes kun 40 pCt.; han nævnedes ogsaa, hvilke store Beløb Staten kommer til at yde til Skolevæsenet, jeg tror, det var 15 Mill. Kr. mod Kommunernes 13 Mill. Ja, det er rigtigt, at Udgifterne for Staten er steget meget stærkt, men det har jo hidtil været saaledes, at Staten i Virkeligheden kun bar $\frac{1}{4}$ af Udgifterne til Skolevæsenet. For Aaret 1916—17 stillede Sagen sig saaledes, at Udgifterne til Skolevæsenet var for Staten ca. 7 Mill. Kr., men for Kommunerne ca. 23 Mill. Kr. — heri er ikke medtaget de Dyrtidstillæg, som blev udredet fra Statens Side, men som i det Aar ikke var særlig store. Forholdet var altsaa det, at Kommunerne den Gang maatte udrede ca. 3 Gange saa meget som Staten. Det forekommer mig da, at Staten hidtil er sluppet meget billigt, og jeg synes, der vilde være al god Grund til, at Staten tog hele Merudgiften til Lærerlønningerne.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Skoledirektionerne er jeg heller ikke tilfreds med Ministerens Stilling. Ministeren erklærede, at Skoledirektionen egentlig var en forældet og ikke nogen god Institution, for ikke at bruge et stærkere Udtryk. Men det forekommer mig da mærkeligt, naar Ministeren selv har den Opfattelse, at man saa alligevel giver denne Skoledirektion en forøget Magt og Myndighed. Den højtærede Minister talte smukt om, at hvis Lærerne følte sig forurettede, kunde de gaa til Ministeren. Ja, det er meget godt, men Kommunen er der ingen, der spørger om. Nej, det er Skoledirektionen, der, som jeg nævnedes forleden Dag, i de fleste Tilfælde slet ikke hører hjemme i Købstaden, det er den, der først træffer Afgørelsen, og hvis Læreren saa ikke er tilfreds, kan han gaa til Ministeren, men Kommunen, som skal bære den store Udgift til Lærerlønningen, spørger man slet ikke. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, at dette Forhold bliver forandret, saaledes at det bliver Kommunalbestyrelsen efter